

Silencis

SILENCIS

Silencis que desitjo sovint quan parles,
silencis que odio tant quan no vols xerrar.

Silencis que enamoren...

Silencis que maten...

T'escolto i el món de sobte emmudeix,
et parlo i l'univers es posa a callar.

Paraules dites amb els llavis tancats
i pensaments narrats amb el cor obert.

Mirades que no puc veure mai

i ulls clucs que veuen molt més enllà.

Camins que es creuen per un moment
i bifurcació de destins que no podem evitar.

Somnis sent molt concients

i realitats com si d'un somni es tractés.

Minuts congelats que volíem viure

i eternitat per poder-los enyorar.

Missatges que no es poden llegir

i imaginació que ens uneix a cada instant.

Frases esborrades així com s'escriuen

i poemes d'amor que no es podran redactar mai.

Música que sempre sento al meu endins

i sons que em rodegen i no sé escoltar.

Tu tan sols em desitges, i jo en silenci... et vull estimar.

JBF

372 Persones han vist aquesta poesia